

нѣкакво възражение и гдѣто събранието прѣстане да бѣде единодушно.

Като прочете втората алинея, Н. Свѣтлость забѣлѣжи, че прѣдъ поставенната алтернатива, рускиятъ прѣдставители прѣдпочетохъ присъединението на Варна къмъ автономна България.

Лордъ Салисбюри обявява, че въ прѣговоритѣ си съ рускиятъ пълномощници той е прѣлагалъ, щото Варна да се остави на Румелия, нѣ че неговитѣ руски другари не намѣрила това за възможно.

Рускиятъ пълномощници удостовѣряватъ, че размѣняването на Варна противъ Софийскій санджакъ наистинѣ не се е приело отъ тѣхното правителство, нѣ че тий се съгласяватъ да се задържи Софийскій санджакъ противъ едно поправление на западната граница.

Прѣдсѣдателя продължава четенѣто до думитѣ: да ги укрѣпнява.

Графъ Шуваловъ като забѣлѣзва, че именно по тая истата точка рускиятъ прѣдставители сѣ искали да се произнася една европейска комисія, прѣдсѣдателя пита Н. Прѣвѣсходителство, настоява ли той да се помѣсти поправката му, или ще се съгласи да приеме английскій текстъ и да почака новата редакция, която ще вземе прѣдъ очи и поправката.

Графъ Шуваловъ се съгласява на послѣдното, нѣ съ условие, че по сетитѣ ще има право да се повърне върху своитѣ поправки, за които трѣба пакъ да се отнася къмъ правителството си, ако би да се отхвърлятъ.

Прѣдсѣдателя изявява, че къмъ поправкитѣ наистинѣ ще има повращанне на слѣдующето засѣдание, когато се разиска новата редакция, която ще приготви Г. Вадингтонъ.

Събранието като се съгласи единодушно, че приеманieto на английскій текстъ не изключаваше никакъ рускиятъ поправки, Графъ Шуваловъ пристава къмъ прочетения параграфъ, нѣ подъ исказанитѣ погрѣди формални припазвания, понеже едно окончателно одобрение би надвисило наистинѣ неговитѣ сегашни пълномощия.

Прѣдсѣдателя смятъ на прочетения до думитѣ да ги укрѣпнява текстъ като на приетъ и продължава да чете до думитѣ да се заплашва. Н. Свѣтлость забѣлѣзва, че тука ще се помѣсти втората руска поправка, която впрочемъ не прѣдставлява никаква принципиална мжнотия. Той призовава